

Απόστολος Κυριακής Β' Λουκά, Προς Κορινθίους Β' (δ' 6-15)

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπει, ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἧ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν.

Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Αδελφοί, ο Θεός που εἶπε να λάμψη φως ἀπὸ το σκοτάδι, αὐτὸς ἐλάμψε μέσα μας, διὰ να φέρῃ εἰς φως τὴν γνώσιν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐχομεν δε τὸν θησαυρὸν αὐτὸν μέσα σε πῆλινα σκεύη, διὰ να φανῇ ὅτι τέτοια υπερβολικὴ δύναμις εἶναι τοῦ Θεοῦ καὶ δεν προέρχεται ἀπὸ μας. Πιεζόμεθα με κάθε τρόπον, ἀλλὰ δεν φθάνομεν σε ἀδιέξοδον, εὐρισκόμεθα σε ἀδυναμίαν ἀλλ' ὀχι σε ἀπελπισίαν, διωκόμεθα ἀλλὰ δεν εγκαταλειπόμεθα, καταβαλλόμεθα ἀλλὰ δεν χανόμεθα.

Πάντοτε φέρομεν εἰς τὸ σῶμά μας τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διὰ να φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ σῶμά μας. Διότι ἐνῷ ζῶμεν παραδιδόμεθα πάντοτε εἰς θάνατον χάριν τοῦ Ἰησοῦ, διὰ να φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ θνητὸν μας σῶμα. Ὡστε ὁ μεν θάνατος συντελεῖται σ' ἐμᾶς, ἀλλ' ἡ ζωὴ σ' ἐσᾶς.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἔχομεν τὸ ἴδιο πνεῦμα τῆς πίστεως σύμφωνα πρὸς ὅ,τι εἶναι γραμμένον, Ἐπίστεψα καὶ διὰ τοῦτο ἐμίλησα, καὶ ἐμεῖς πιστεύομεν, διὰ τοῦτο καὶ μιλάμε, διότι γνωρίζομεν ὅτι ἐκεῖνος που ἀνέστησε τὸν Κύριον Ἰησοῦν θα ἀναστήσῃ καὶ ἐμᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ θα μας στήσῃ μαζί μ' ἐσᾶς ἐνώπιόν του.

Ὅλα γίνονται πρὸς χάριν σας, ὥστε καθὼς ἡ χάρις ἐπεκτείνεται εἰς περισσοτέρους, να προκαλέσῃ πλουσίαν τὴν εὐχαριστίαν πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Διαβάστε τὴν ἐρμηνεῖα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ κ. Κυρίλλου:

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί,

Ὁ Θεός, ἀδελφοί, κατὰ τὴν δημιουργία τοῦ κόσμου εἶπε «ἐκ σκότους φῶς λάμψαι». Αὐτὸς εἶναι Ἐκεῖνος ὁ Ὁποῖος καὶ τώρα διὰ τοῦ Χριστοῦ ἐλάμψε στὶς καρδιές μας, γιὰ να φωτισθούμε πρὸς σωτηρίαν καὶ γιὰ να μεταδώσουμε τὸν φωτισμὸ αὐτὸ «τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ» καὶ στοὺς ἄλλους. Αὐτὰ λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γιὰ τὸ ἔργο που ἔκανε ὁ Θεός στους Ἀποστόλους, γιὰ να φωτίσουν τὸν κόσμον με τὸ φῶς τῆς

λυτρώσεως. Και προσθέτει ότι τον φωτισμό αυτόν τον είχαν οι Απόστολοι «ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν». Μέσα στα εύθραυστα σώματά τους. Για να φαίνεται καθαρά ότι «ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως» των Αποστόλων προερχόταν από τον Θεό. Δεν ήταν δική τους, ανθρώπινη δύναμη. Γι' αυτό και ενώ εθλίβοντο και έφταναν σε απορία και κατεδιώκοντο και φαινόταν ότι είχαν νικηθεί, δεν ήταν «στενοχωρούμενοι, καί ἐξαπορούμενοι καί ἐγκαταλειπόμενοι καί ἀπολλύμενοι». Δεν τους εγκατέλειπε ο Θεός, ούτε χάνονταν. Ενώ ακόμα καθημερινά περιέφεραν «τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι» και «ἀεὶ εἰς θάνατον παρεδίδοντο διὰ Ἰησοῦν», εν τούτοις δεν πέθαιναν. Γινόταν δε αυτό «ἵνα ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι καί ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ αὐτῶν φανερωθῇ». **Για να φαίνεται σε όλους καθαρά ότι ο Ιησούς εξακολουθεί να ζει και με την άπειρη δύναμή Του μπορεί να σώζει τους Αποστόλους Του από τους καθημερινούς κινδύνους και από τον θάνατο που τους κύκλωνε. Δεν ήταν φυσική η δύναμη που έσωζε τους Αποστόλους από τους κινδύνους και τον θάνατο. Ήταν υπερφυσική, προερχομένη από τον Χριστό που ζει και βασιλεύει πάντοτε, με δύναμη θεϊκή.**

Όπως δε τότε ζούσε ο Χριστός, έτσι ζει και σήμερα. Ζει και είναι και σήμερα παντοδύναμος. Και προστατεύει τους δικούς Του ανθρώπους από πειρασμούς και κινδύνους και εχθρούς και από αυτόν ακόμη τον θάνατο. Τους προστατεύει και τους βγάζει από αδιέξοδα και στενοχώριες πολλές και από κάθε κακό. Και η σύγχρονη πείρα των ευσεβών ανθρώπων έχει να δείξει πολλές τέτοιες περιστάσεις, όπου η δύναμη του Κυρίου Ιησού έσωσε. Συχνά δε με τρόπους θαυμαστούς. Ζει ο Χριστός και σκορπίζει στις ψυχές των δικών Του παρηγοριά, την ενίσχυση στις δυσκολίες, την υπομονή, την σωτηρία από ποικίλα δεινά. Γι' αυτό και βλέπουμε τους πιστούς να είναι ειρηνικοί, χαρούμενοι, αισιόδοξοι, γεμάτοι ελπίδα. Άφοβοι και όταν δοκιμάζονται από ασθένεια ή οικονομική δυσκολία ή άλλες θλίψεις ή ακόμα και μπροστά στον θάνατο. Διότι ξέρουν ότι ο Χριστός ζει. Και ότι τους αγαπά και φροντίζει γι' αυτούς. Και ότι είναι ο Παντοδύναμος, ο Οποίος τα πάντα μπορεί να κατορθώσει και από οποιαδήποτε δυσκολία και κίνδυνο μπορεί να σώσει. Ζει ο Χριστός και μπορεί και σήμερα να κατατροπώσει τους εχθρούς Του. Ζει και όπως το υποσχέθηκε είναι μαζί με τους δικούς Του κάθε ημέρα, για να τους συμπαραστέκεται και να τους βοηθεί και να κάνει τα δύσκολα εύκολα. Πόση δύναμη, αλήθεια, παίρνουμε από την βεβαιότητα ότι ο Χριστός ζει και φανερώνει την δύναμή Του και στην δική μας ζωή!

Μετά πατρικών ευχών

Ο Μητροπολίτης

† Ο Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού Κύριλλος